

Sygn. akt **IV Ka 1379/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Małachowski

Protokolant: Kamila Michalak

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 r.

sprawy **R. T.**

obwinionego z art. 56 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

z dnia 29 lipca 2013 r. sygn. akt V W 1607/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 65 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 611 z późn. z zm.) orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu wstępu na masowe imprezy sportowe w postaci meczy piłki nożnej z udziałem (...) na terenie Rzeczypospolitej Polski na okres 2 (dwóch) lat,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 1379 / 13

UZASADNIENIE

R. T. został obwiniony o to, że w dniu 27 lipca 2013 roku ok. godz. 21.40, w S., przy ulicy (...), na stadionie miejskim, podczas trwania imprezy masowej meczy piłkarskiego pomiędzy drużynami (...) – (...) posiadał alkohol w postaci wódki 0,2 l 40% marki G. (...), to jest o wykroczenie z art. 56 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych.

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w sprawie o sygn. akt V W 1607 / 13,

I. obwinionego R. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 56 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych i za to wykroczenie na podstawie art. 56 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych wymierzył mu karę 1 miesiąca ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez sąd w wymiarze 30 godzin miesięcznie;

II. na podstawie art. 82 § 3 k.p.s.w. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zaliczył obwinionemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 27 lipca 2013 roku do dnia 29 lipca 2013 roku przyjmując, iż jeden dzień pozbawiania wolności równoważny jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. art. 118 § 1 k.p.s.w., art. 119 k.p.s.w. i na podstawie art. 2 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych oraz § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia, zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w tym 60 złotych tytułem opłaty oraz 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania w sprawie o wykroczenia.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł oskarżyciel publiczny Komendant Komisariatu Policji Szczecin – PogodnoKMP w Szczecinie.

Wyrok ten zaskarżył w całości i zarzucił mu nieprawidłowe zaniechanie w postaci braku orzeczenia środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezy masowe. Skarżący podniósł, że zgodnie z brzmieniem art. 65 ust 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych, w razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa w art. 56 niniejszej ustawy, popełnione w związku z masową imprezą sportową, w tym meczem piłki nożnej, sąd orzeka środek karny zakazu wstępu na imprezę masową na okres od 2 do 6 lat.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie środka karnego zakazu wstępu na imprezy masowe meczy piłki nożnej z udziałem (...), (...) i Reprezentacji Polski na terenie RP na okres 2 lat.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Kontrola instancyjna i związana z nią analiza akt niniejszej sprawy wykazały, że w toku rozpoznawania sprawy Sąd Rejonowy dysponował materiałem dowodowym dającym podstawę do poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych. Dokonana przez Sąd orzekający ocena zebranych w niniejszej sprawie dowodów i wysnute na ich podstawie ustalenia faktyczne nie budzą zastrzeżeń Sądu Odwoławczego. Zważywszy bowiem na zeznania ochroniarza M. J. i policjanta B. R. oraz wyjaśnienia obwinionego R. T. przynajmniej się do popełniania przypisanego mu czynu, jak również treść protokołu zatrzymania i użycia alkometru, nie budzi wątpliwości, że w dniu 27 lipca 2013 roku obwiniony, który uczestniczył wraz z kolegą J. M. w imprezie masowej - meczu piłkarskim pomiędzy drużynami (...) na S. Miejskim w S., siedząc w XXI sektorze rodzinnym, posiadał i spożywał alkohol w postaci wódki 0,2 l 40% marki G. (...). Nie budzi także zastrzeżeń przyjęta przez Sąd meriti kwalifikacja prawna zachowania obwinionego, tj. uznanie, że popełnił on wykroczenie z art. 56 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych. Trafne jest również rozstrzygnięcie co do kary. Przypisane obwinionemu wykroczenie zagrożone jest karą ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2.000 zł. Choć oskarżyciel publiczny wnioskował o wymierzenia obwinionemu grzywny (k. 24), to zgodzić należało się z Sadem orzekającym, że zważywszy na trudną sytuację finansową R. T. – niepracującego i nieposiadającego majątku większej wartości, orzekanie grzywny byłoby niecelowe. W ocenie Sądu odwoławczego wymierzona obwinionemu kara 1 miesiąca ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez sąd w wymiarze 30 godzin miesięcznie jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu obwinionego i stopnia jego zawinienia.

Z treści apelacji wynika, że powyższego nie neguje również oskarżyciel publiczny, czyniąc przedmiotem wywiedzionego przez siebie środka odwoławczego jedynie nie uwzględnienie przez Sąd Rejonowy wniosku o orzeczenie wobec obwinionego zakazu wstępu na mecze piłki nożnej odbywające się z udziałem drużyn (...), (...) i Reprezentacji Polski na terenie Rzeczypospolitej Polskiej na okres 2 lat. Zarzut ten zasługiwał na aprobatę.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 65 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych w razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa art. 56 ww. ustawy, popełnione w związku z masową imprezą sportową,

w tym meczem piłki nożnej, sąd orzeka środek karny zakazu wstępu na imprezę masową na okres od 2 do 6 lat. Przepis ten nakazuje zatem sądowi orzeczenie tego środka karnego na sprawcę wykroczenia polegającego na wniesieniu lub posiadaniu na imprezie masowej napoi alkoholowych wbrew przepisom ustawy. Skoro Sąd Rejonowy uznał R. T. za winnego popełnienia takiego właśnie wykroczenia, to zobligowany był orzec wobec obwinionego także przedmiotowy środek karny. Bezzasadnie jednak tego zaniechał.

Opisane powyżej uchybienie implikowało konieczność zmiany zaskarżonego wyroku. Dlatego Sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k., w zw. z art. 109 § 2 k. p..w., zmienił pierwszoinstancyjne orzeczenie w ten sposób, że na podstawie art. 65 ust 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych, orzekł wobec obwinionego R. T. środek karny w postaci zakazu wstępu na imprezy masowe meczy piłki nożnej z udziałem (...), (...) i Reprezentacji Polski na terenie RP na okres 2 lat. Środek karny w takim zakresie i wymiarze będzie wystarczający, bacząc zwłaszcza na incydentalny charakter czynu obwinionego.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 § 1 k.p.k. w zw. art. 119 k.p.w. ,Sąd odwoławczy zasądził od R. T. na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od zapłaty tych należności.

SSO Ryszard Małachowski